

Разговор с Али Али Али, род. 1959г. в с. Корница, община Гоце Делчев, основно образование

- Баща ми беше на 84 години. Когато идват тези с регистрацията той не е имал точни години и го хващат на око и го зачитат 1895 година роден. Той почина без две-три години щеше да ги закръгли на сто. И сега не може един човек... като историята се пише, че ние помаците сме аджеба „помъчени“ фактически християни...

- А ти как си го обясняваш, откъде идва това помаци?
- Сега ще Ви обясня. Аз не я знам толкова историята, но...
- Какво си чул ?
- А така. Тука преди да дойдат войските на Аспарух от Молдова ли, къде беше и тука има население, нали така и ние сме били някакво племе. Когато идват те, ние сме били местни тука и те са били... в тотеми вярващи, обаче при интегрирането на исляма, започваме вече да вярваме в исляма. И исляма, както знаете, се разпространява без война и кръвопролития. И от там започва да се вярва в него и когато идват вече турците тука 1356-1376г. те ни намират тука и просто сме им помагали на тях и от там помагачи, помагачи станало помаци. И тогава вече, както пишат предишните историци по българска история, те пишат, че ние сме били български такована... граждани демек... и оттам те насилствено ни потурчват и фактически помъчени и оттам идва името помъчени и помак.
- Но ти мяташ, че първата версия е по-правилна?
- Да.
- А ти от кой си я чул?
- Аз не един и двама са ми обяснявали, така че... а и най-важното. Моя баща, както Ви обясних, той почина на 98 години не може нещо да не е запомнил от неговия баща ако наистина е бил той християнин. Неговият баща се е казвал Ахмет. Дошъл е в този район от Велинград, Бабек от този район и това корито. И ако наистина е имало помъчване щеше да има спомен, някакъв знак, който да каже, че аджеба сме били българи.
- А ти какво образование имаш?
- Аз... училището ми вървеше много, но бях как да ти кажа... малко така разпуснат и така... а иначе имам шести клас. Иначе училището много ми вървеше. Просто нали ти казвам нямах условия пък и бягах от училище. За което сега съжалявам, даже много съжалявам, което сега нямаше да ми попречи никъде да си намеря работа... Та искам да Ви каже чи... аз бях 12-13 годишен през 1973 год. Сега какво става... това тука беше всичко осеяно с огньовете.
- Кой ги беше запалил тези огньовете?
- Такава беше тука политиката. Просто настана тука едно стълпотворение. Имаше един бригадир Риза Ябанлиев и го хващат него и тогава хващаха тези хора, които са на служба да им сменят имената. Хващат този Риза и го откарват в полицията в града и... става такава нещо... чи... ако ти си на прицела на политиката и на някои политици, нали трябва да имаш зад гърба си някои хора да те защитят. Така стана и нацрта работа и започнаха вече тия скандали и наще хора започнаха тука един по един огньовете да се напалват и... имаше нещо като денонощна вахта. 24 часа в денонощието имаше хора тука да патрулират. Добре ама какво става...
- А пътят за града беше ли затворен?
- Не пътят си функционираше. И започнаха да идват разни политици и така добронамерено да говорят... Обаче как да ти кажа. Например през демокрацията вече хващат един турчин, че бие някаква овца и един българин го пита: „Защо биеш тази овца?“ и той казва: „ми искам да я направя коза“ и она му вика: „Ми

как така от овца ще я направиш коза?” - „е ми как казва от турчин да направят българин?” И така нали разбираш логиката. И идват тука разни политици, които се преобразяваха на македонски граждани и имитират техния акцент и викат „Ке дойде тука...” – това последният път като идва един тук и се представя, че е от Македония и че е мениджър на Васка Илиева (популярна македонска певица – б. р.) и вика „Утре ке дойде тукана Васка Илиева, ке пее за Вас...”, а това е било вечерта на 27 март. И на сутринта на 28 март в пет часа сутринта тука става всичкото отвсякъде заградено. И сутринта осъбваме и вкарват всички хора там и мъже и жени, ей там където е онази врата в ниското (посочва вратата на читалището – б. р.). Даже забират и моя баща и той с едната ръка си държи гащите, а другата е дигнал нагоре. И имаше един ходжа, който беше тука на селото и той им казва „пуснете го този старец, не виждате ли, че той едвам се държи и изнемошява” и те го пуснали. Обаче какво става, аз и моя брат сме у дома с бащата, а моята майка, беше тогава в село Брезница. И тя на този ден тръгнала да се прибира през баирите, но като видели тука какво става, се върнали обратно в Брезница. А ние с брат ми си лежим в стаята и на прозореца с нещо се почуква, с приклада ли беше не знам, ще те излъжа. Тряска се джама и един полицај извиква „Излизайте, да еба вашта майка”. А баща ми недочува малко и ме пита какво става, а аз му казвам със знак да мълчи. Добре ама в същия момент, той става да отиде по нужда и от там, както си развързва гащите, те го грабват и го изкарват навън. Забират го, а ние останахме с брат ми, ама целите треперим от страх и надничаеме през прозореца. И имаше един наш комшия, който се казваше Осман, се скрил в колата си Москвич и се покрил с брезент. Обаче един от тука, аз го знам кой, шаваше нагоре-надолу го издава. Издава го и казва: „идете проверете в колата”. Отиват и го намират човека в колата, дигат брезента и го изкарват от там с псувни. Докато го откарат до сред село, здравата го пребиват. Смазват го от кютек. И минава се два-три дена и ние избягваме с моя брат, който беше по-голям от мен. Избягахме в село Брезница, при майка ни. Тя беше отишла там на гости, щото имаме сестри там.

- А вие как избягахте?
- През баира. По едно дере и пълзешком, пълзешком, измъкнахме се и избягахме. И така стана, че когато си дойдохме тука вече, така стана че тука в църквата имаше граничарски кучета и имаше едно куче, Хари му викахме и като му кажеш, Хари, ще се скъса от лай...
- А това куче на кой беше?
- На полицията.
- А те колко време стояха в селото?
- Не мога да ти кажа точно, но колко – седмица-две. Толкова.
- И твоето име смениха ли го тогава ?
- Ми разбира се. Те сменияха имената и на починалите. Това е просто оскверняване, нали ?
- Какво име ти сложиха тогава?
- Не е за казване. Предпочитам да остане в тайна.
- А кога си смени старото име?
- Ами веднага след промените. На 29 декември 1989г. Тогава имаше един говорител на Министерски съвет Иван Ангелов, той излезе и каза: „вървете си по къщите и вече може да си върнете имената”. И всичко ставаше по административен път. И след това аз исках да взема името на моя дядо Ахмет. Исках да взема неговото име за фамилно, но не ми дадоха и тогава си сложех името Али Али Али.
- А какво точно се случи с хората, които загинаха в селото на 28 март?

- Единият беше на тази улица (посочва), ей малко по-нагоре. И той тогава излиза от тях и просто се затичва да помага на наш`те хора и вика: „сега ще видим кой е мюсюлманин и кой християнин”. Един вид да видим, кой може да докаже кой е християнин и кой мюсюлманин. И се затичва и там при фурната, където е някакъв куршум го застига и го убива.
- Случаен ли?
- Сега случаен ли е бил, не мога да Ви кажа.
- А тука македонци искали ли са да Ви пишат преди 10 ноември ?
- Не тогава всичко беше българи и по старите хора, които бяха те имаха стари паспорти, на които бяха по народност македонци. А имаше и други, които ги бяха писали българо-мохамедани.
- А защо са ги писали македонци, ти как си го обясняваш ?
- Ами аз такова знам, че това място е било македонско, че поречието на р. Места е било македонско, така се знае, така съм слушал.
- А за ОМО Илинден чувал ли си?
- Слушал съм да? Тази организация не ми харесва. Нито ВМРО нито ОМО Илинден.
- Защо?
- Защото това са националисти. Като тези Ку Клус Клан.
- А за партия „Атака” какво ще кажеш?
- Ами снощи гледам телевизия СКАТ...
- Ама СКАТ гледате ли тук ?
- Ами гледам го, даже снощи ми направи впечатление предаването „Паралакс” на Валентин Касабов. По него дават там финансово-политическа измама на пирамидата на Волен Сидеров и много така... май и той ще си отиде безславно. Аз интересувам от политиката.
- А кмета Ви тук от коя партия е избран?
- От ДПС.
- А той местен ли е?
- Местен е. Заедно служихме с него.
- Доволен ли сте от неговото управление?
- Засега не мога да се оплача. Напротив мога да се похваля, отколкото да се оплача.
- Грижи се за селото?
- Гледай сега, има си хора, които могат да кажат и зле за него. Аз казвам за себе си, иначе всеки нещо ще каже, че нещо му куца или на някои не е помогнал.
- А за ДПС какво ще ми кажеш, защо има толкова нападки срещу Доган?
- Ами гледай сега, ако ти кажа, че... не може от 20 години... как може... ако беше финансовата криза в Германия, в Англия или Франция нямаше да бъде обявена световна финансова криза. Защо точно Америка ? Самият свят си издига Америка в култ.
- Т. е. финансовата криза идва от Америка изкуствено?
- А така. Цялата пара идва от Америка. Няма ли една държава брутен вътрешен...оборот на парите?
- А тук кризата чувства ли се ?
- Как няма да се чувства? Благодарение, че тука има шивашки цехове. Има около четири цеха.
- А кои са собственици на тези цехове ?
- Ами шефовете са тука нашенци, но стоката идва от друго място.
- Ама в цеховете работят жените, а мъжете ?
- Ами мъжете... едно време Банско беше тука като Либия, обаче замря от една-две години.

- А тютюн гледа ли се?
- Това е основното. Всяко семейство гледа.
- А тука младите остават ли тук?
- Виж сега, ами който може да се ориентира изчезва.
- А къде ходят?
- Ами навсякъде и по Белгия има хора, по Португалия, по Италия. Оттука най-много хора има в Италия...
- А в Гърция не ходите ли? Тя е близо тука?
- И в Гърция ходят, ама сезонно. Там работят тютюн, картофи – пак земеделие.
- А тука политици идват ли преди избори?
- Ооо, бе как няма да дойдат, бе. Политик той не излъже ли, той не е политик. Виж какво правят в парламента... един на друг, а после се заделят и си пият кафето заедно. Всичките са от един дол дренки.
- Защо мислиш така ?
- Защо толкова години... Добре в едно семейство бащата ще е от СДС, синът ще е от БСП-то и как няма да се държат... държат се. Защо толкова години няма промяна в парламента. Партиите се сменят, ама персонала един и същ.
- А какво ще кажеш за новия министър-председател Бойко Борисов?
- Май хората ще загубят доверие в него. Така мисля. Уж нова партия и хората гласуваха за него, както едно време за царя за 800 дни обеща, че ще оправи всичко в България и сега и бате Бойко така. Обещава така ще направя, онака ще направя, все ще вкара някой политик в затвора ама гарга на гарга око не вади. Нали и той е... все едни и същи са, госпожо (повтаря го два пъти – б. р.).
- А тука още от 1990 г. все за ДПС ли си гласуват?
- Да почти. По-рано преди ДПС-то имаше Независимо дружество за правата на човека. Бяхме първо с тях, но после се присъединихме към ДПС-то.
- А местни хора от селото на ръководни постове в ДПС има ли? Например депутати в парламента?
- Имаше един още в началото Айруш Хаджи, но сега няма. От областта има сега само един Али Осман Имамов, но той е родом от Ябланица. Друг въпрос, които да Ви интересуват?
- Ами кажи ми за Доган, виждаш, че непрекъснато го обвиняват? Вие как си го обяснявате?
- Ами защо не нападат Вас или мен? Нима всички са добронамерени към Вас?
- Има настройване срещу него, така ли?
- Ми всеки човек си има приятели и врагове.
- Ами обвиняват го в големи богатства, как си го обяснявате това?
- Ми гледай сега, не може всичко да идва даром, нещо се работи... нещо е работил, за което няма доказателства и затова го и нападат... Не може един човек да направи сватба за един милион долара по-рано... за една от жените си за Айсихел ли беше, за Ширин ли беше...
- Добре де, много пъти се е женил този човек. Старите хора не го ли критикуват? Те мислят патриархално.
- Ами гледай сега... това аз не мога да си го обясня... Като имаш възможност – жениш се или пък има някои, които гледат парата... къде има най-големи (раздори – б.р.) - при богатите.
- А на кой политик от ДПС симпатизираш най-много?
- Нямам такъв. Ами гледай сега, как се казваше този – шефа на канцеларията на Доган?
- Който се самоуби ли?

- Самоубил ли се е, убили ли са го? А кажи ми де?
- Това полицията трябва да каже. Ти как мислиш? Не се ли коментира тука?
- Коментира се... даваха в неговото родно село, неговите съселани казват: „не може да бъде да се самоубие” и аз не мога да си го обясня... той да е толкова... такована и да се самоубие. Всичко ще излезе на бял свят, аз така си мисля и за всяко зло си има възнаграждение, както за доброто, така и за злото идва възнаграждение.